Lietas Nr. C28387813
Lietas arhīva Nr. CA-0842-15/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 22.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Ošiņa
tiesneši O.Blūmfelde, V.Vazdiķis
ar tiesas sēžu sekretāri N.Pustovalovu,
piedaloties prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/ un atbildētājām /pers. C/ un /pers. D/,
2015.gada 8.aprīlī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/ par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas, sakarā ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 10.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa.

2013.gada 14.augustā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk tekstā – prasītājs) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā cēla prasību pret /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/ (turpmāk tekstā – atbildētājas), lūdzot izbeigt ar atbildētājām noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu un izlikt no dzīvokļa /adrese A/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, kā arī piedzīt no atbildētājām tiesas izdevumus.

2013.gada 18.septembrī tiesā saņemti atbildētājas /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

2013.gada 18.septembrī tiesā saņemti atbildētājas /pers. D/ paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 10.novembra spriedumu nospriests noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret /pers. E/, /pers. C/, /pers. D/ par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2002.gada 9.augustā /pers. F/ izsniegta rekomendācija par dzīvojamās platības izīrēšanu strīdus dzīvoklī, norādot ģimenes sastāvu, tai skaitā, atbildētājas /l.l. 13/.

2002.gada 19.augustā starp namu pārvaldi „Avots" un /pers. F/ noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums par strīdus dzīvokļa izīrēšanu. Saskaņā ar minētā līguma pielikumu dzīvojamo telpu lietošanas tiesības ir īrniekam – /pers. F/, kā arī citām personām, tai skaitā - viņas māsas vedeklai /pers. G/ un māsas vedeklas meitām /pers. E/ un /pers. C/ /l.l. 14-19/.

Lietā nav strīda, ka /pers. D/ iepriekšējais uzvārds ir uzvards.

Tāpat lietā nav strīda, ka prasītājs ir Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Avota nami" tiesību un pienākumu pārņēmējs /l.l. 24/.

No prasītāja iesniegtā rēķina /l.l. 8/ redzams, ka strīdus dzīvoklī dzīvo viena persona.

Atbildētājas tiesas sēdē norādījušas, ka pašvaldības iestādēs, kur viņas griezušās mutiski, viņām teikts, ka viņas strīdus dzīvoklī neskaitās, tāpēc viņām nav sniegta konsultācija, kā rīkoties saistībā ar celto prasību.

Ievērojot prasītāja iesniegto rakstveida pierādījumu par dzīvoklī dzīvojošo personu skaitu un atbildētāju paskaidrojumus, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājam bija un ir zināms, ka atbildētājas strīdus dzīvoklī nedzīvo.

Prasītāja pārstāvis norādījis, ka, lai arī atbildētājas nedzīvo strīdus dzīvoklī, viņām ir šī dzīvokļa īres tiesības un viņas tajā var atgriezties, tāpēc ir nepieciešams spriedums par izlikšanu.

Prasība pamatota ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta pirmās daļas 1.punktu, kas nosaka, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Tāpat prasība pamatota ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta pirmās daļas 2.punktu, kas paredz, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otro daļu, kas nosaka, ka īrnieka ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.

Prasītājs norādījis, ka par dzīvokļa īri un komunālajiem maksājumiem ir izveidojies parāds uz 2013.gada 12.jūliju Ls 5939,04, proti, pamatparāds Ls 5553,44 un līgumsods Ls 385,38 /l.l. 8/.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis norādījis, ka šobrīd īrnieku parāds par minētā dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem veido aptuveni 11000 *euro*.

Prasītājs nelūdz piedzīt no atbildētājām parādu par īres maksu un komunālajiem pakalpojumiem, vienlaikus uzturot prasību par atbildētāju izlikšanu no dzīvojamās telpas sakarā ar to, ka atbildētājas vairāk nekā trīs mēnešus nav norēķinājušas par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā jānoskaidro, vai uz prasības celšanas dienu atbildētājas bija īrnieka - /pers. F/- ģimenes locekļi.

Prasītājs neapgalvo, ka atbildētājas ir īrnieces /pers. F/ ģimenes locekles, bet gan atsaucas uz viņām kā īrniekam pielīdzināmām personām, jo viņas ierakstītas īres līguma pielikumā kā personas, kurām ir tiesības lietot dzīvojamo telpu.

Pirmās instances tiesas ieskatā to, ka atbildētājas nav īrnieces ģimenes locekles, pierāda atbildētāju paskaidrojumi un pierādījumi par viņu deklarēto

dzīvesvietu izmaiņām /l.l. 33, 37-39/. Pierādījumi par pretējo nav iesniegti.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājām, kuras nav īrnieka ģimenes locekļi, nav pienākuma norēķināties par parādu, ko pieļāvis īrnieks, līdz ar to prasība, kura celta, uzskatot, ka atbildētājas kopā ar īrnieku nav maksājušas īri un komunālos maksājumus, ir noraidāma.

Pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta otrā daļā noteikto, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājas nav saņēmušas prasītāja 2013.gada 12.aprīļa pirmstiesas brīdinājumus par parāda saistību dzēšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas, kas viņām nosūtīti uz strīdus dzīvokli /l.l. 24-28/.

Lietas materiāli satur pierādījumus, ka norādītajā laikā atbildētājām bija deklarētas dzīvesvietas citās adresēs, kā arī atbildētājai /pers. D/ ir cits uzvārds.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājam bija iespējams noskaidrot atbildētāju deklarētās dzīvesvietas un nosūtīt brīdinājumus uz viņu deklarētajām dzīvesvietām. To, ka prasītājam ir iespējams noskaidrot atbildētāju deklarētās dzīvesvietas, tiesa redz no prasības pieteikuma, kurā norādītas pareizas atbildētāju adreses un pareizs /pers. D/ uzvārds.

Neskatoties uz to, ka prasītājam bija zināms, ka atbildētājas nedzīvo strīdus dzīvoklī, brīdinājumi tika sūtīti uz šo adresi.

Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājs nepamatoti uzskata, ka tam nav zināma atbildētāju dzīvesvieta.

Bez tam, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2013.gada 11.jūnijā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" tika publicēts brīdinājums atbildētājām, ka viņas vairāk kā trīs mēnešus nav maksājušas par īri, un ka parāda nesamaksas gadījumā tiks celta prasība tiesā par izlikšanu /l.l. 22/.

Tiesa norādījusi, ka brīdinājuma publicēšana neaizvieto atbildētāju brīdināšanu, tāpēc atzinusi, ka atbildētāju brīdināšanā nav ievērota likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta otrajā daļā noteiktā kārtība, kas ir pamats prasības noraidīšanai.

Turklāt prasītājs ir atsaucies uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 2.februāra spriedumu, ar kuru ir izbeigts 2002.gada 19.augustā starp namu pārvaldi „Avots" un /pers. F/ noslēgtais dzīvojamās telpas īres līgums un piedzīts parāds.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājs dažādās tiesās līdz izbeigt vienu un to pašu īres līgumu -gan ar /pers. F/, gan ar atbildētājām.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 192.pantu un ņemot vērā, ka īres līgums ar atbildētājām nav ticis noslēgts, pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav pamata izbeigt nenoslēgtu līgumu, tāpēc šādi noformulēta prasība ir noraidāma.

Pirmās instances tiesas ieskatā, ģimenes locekļa statuss, kas ierakstīts rekomendācijā par dzīvokļa izīrēšanu, nedod pamatu uzskatīt, ka tiesiskās attiecības par īri ar atbildētājām ir izbeidzamas, izbeidzot īres līgumu. Pret atbildētājām, pirmās instances tiesas ieskatā, būtu vēršama prasība par dzīvojamās telpas lietošanas tiesību zaudēšanu sakarā ar to, ka viņas nav īrnieka ģimenes locekļi, bet, tā kā šāds prasījums nav izteikts, prasība ir noraidāma.

2014.gada 11.decembrī prasītājs SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 10.novembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā cita starpā norādīts, ka lietā nav strīda, ka saskaņā ar 2002.gada 9.augusta Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes rekomendāciju Nr.026142 dzīvoklis /adrese/ tika izīrēts /pers. F/ un viņas ģimenes locekļiem - vīram /pers. H/, vedeklai /pers. G/ un mazmeitām /pers. E/ un /pers. C/.

Attiecīgi 2002.gada 19.augustā ar visiem īrniekiem, ne tikai ar /pers. F/, kas parakstīja minēto līgumu, tika noslēgts beztermiņa dzīvojamās telpas īres līgums. Visi īrnieki tika norādīti īres līguma pielikumā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 2.februāra spriedumu ar /pers. F/ un /pers. H/ īres līgums tika izbeigts un īrnieki izlikti no dzīvojamās platības. Savukārt ar pārējiem īrniekiem īres līgums netika izbeigts, līdz ar to atbildētājas ir tiesīgas dzīvot strīdus dzīvoklī, pamatojoties uz 2002.gada 19.augusta dzīvojamās telpas īres līgumu. Tāpat atbildētājas saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.pantu ir tiesīgas prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņām iepriekšējā īrnieka vietā.

Norāda, ka īres līgumu neparaksta visi īrnieki, bet tikai viens saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 5.pantu. Līdz ar to nepamatots ir pirmās instances tiesas secinājums, ka īres līgums ar atbildētājām nav ticis noslēgts, līdz ar to nav pamata izbeigt nenoslēgtu līgumu.

Arī dzīvojamās telpas īres līguma 7.1.punktā norādīts, ka īrnieka ģimenes locekļiem, kas dzīvo kopā ar viņu, tāpat kā īrniekam, ir visas tiesības un ir jāpilda visi pienākumi, kas paredzēti šajā dzīvojamās telpas īres līgumā. Līdz ar to, neskatoties uz to, ka pastāv spēkā esošs tiesas spriedums par īres līguma izbeigšanu ar diviem īrniekiem, tas ir spēkā attiecībā uz pārējiem īrniekiem un prasītājam nav pamata lūgt tiesu izbeigt tikai faktiskās īres tiesiskās attiecības.

Uzskata, ka deklarēšanās vai dzīvošana citā dzīvesvietā, nevis izīrētajā dzīvoklī, nenozīmē, ka īres līgums ir izbeigts atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" noteikumiem. Tāpat nav tiesiskas nozīmes pirmās instances tiesas spriedumā analizētajam apstāklim, vai atbildētājas ir īrnieka ģimenes locekļi, jo izīrējot dzīvojamo telpu, atbildētājas bija ģimenes locekļi.

Norāda, ka prasība tika celta, ievērojot likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta otrās daļas prasības, līdz ar to nepamatots ir pirmās instances tiesas secinājums, ka atbildētājs likumā noteiktā kārtībā nav brīdinātas par prasības celšanu tiesā. Atbildētāju deklarētās dzīvesvietas noskaidrošana ir saistīta atbildētāju meklēšanu, taču likumdevējs izīrētājam nav noteicis pienākumu meklēt atbildētāju. Līdz ar to prasītājs ir ievērojis likuma prasības, pirms prasības celšanas tiesā mēģinot brīdinājumu izsniegt dzīvojamās telpas īres vietā, bet tā kā īrnieki dzīvojamā telpā nedzīvoja un atrašanās vieta nebija zināma, tika publicēts sludinājums laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Norāda, ka dzīvojamā platība ir atbrīvojama saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 27.pantu, vēršoties ar attiecīgu iesniegumu pie izīrētāja. Īrnieki šīs prasības nav ievērojuši, taču likuma nezināšana vai neievērošana īrnieku neatbrīvo no atbildības par īres līguma saistību nepildīšanu.

Lūgts izskatīt lietu pēc būtības un apmierināt prasību, izbeidzot ar atbildētājām dzīvojamās telpas īres līgumu un izlikt atbildētājas no dzīvokļa /adrese A/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, kā arī piedzīt no atbildētājām tiesas izdevumus.

2015.gada 27.martā Rīgas apgabaltiesā saņemti atbildētāju /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/ paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

Paskaidrojumos cita starpā norādīts, ka, pamatojoties uz /pers. C/ iesniegumu prasītājam, ar 2014.gada 10.novembri tika izbeigts dzīvojamās telpas /adrese/ īres līgums. Tāpat, pamatojoties uz /pers. D/ iesniegumu prasītājam, ar 2014.gada 9.novembri tika izbeigts dzīvojamās telpas /adrese/ īres līgums ar minēto personu. Kā arī, pamatojoties uz /pers. E/ iesniegumu, ar 2014.gada 12.novembri tika izbeigts dzīvojamās telpas /adrese/ īres līgums ar minēto personu.

Ņemot vērā, ka no 1999.gada strīdus dzīvoklī nedzīvo un kopš 2003.gada katrai ir cita deklarētā dzīvesvieta, uzskata, ka prasītāja norādītās saistības viņām nav saistošas.

Lūgts SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību noraidīt.

Atbildētāja/pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradusies.

2015.gada 26.martā tiesā saņemts atbildētājas /pers. E/ iesniegums, ar lūgumu izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes.

Ņemot vērā, ka par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta pirmās un piektās daļas kārtībā, Civillietu tiesas kolēģija uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas /pers. E/ piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja.

Atbildētāja/pers. C/ tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētāja/pers. D/ tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi apelācijas sūdzības motīvus kopsakarā ar rakstveida pierādījumiem, uzskata, ka prasība un apelācijas sūdzība nav pamatotas un ir noraidāmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Prasītājs ir pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, norādot, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 2.februāra spriedumu izbeigts ar /pers. F/ un /pers. H/ noslēgtais īres līgums un īrnieki izlikti no dzīvojamās platības. Savukārt ar atbildētājām īres līgums netika izbeigts, līdz ar to atbildētājas ir tiesīgas dzīvot strīdus dzīvoklī, pamatojoties uz 2002.gada 19.augusta dzīvojamās telpas īres līgumu. Tāpat atbildētājas saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.pantu ir tiesīgas prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņām iepriekšējā īrnieka vietā.

Norāda, ka saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 5.pantu īres līgumu paraksta tikai viens īrnieks, līdz ar to nepamatots ir pirmās instances tiesas secinājums, ka īres līgums ar atbildētājām nav ticis noslēgts, līdz ar to nav pamata izbeigt nenoslēgtu līgumu. Uzskata, ka deklarēšanās vai dzīvošana citā dzīvesvietā, nevis izīrētajā dzīvoklī, nenozīmē, ka īres līgums ir izbeigts atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" noteikumiem. Tāpat nav tiesiskas nozīmes pirmās instance tiesas spriedumā analizētajam apstāklim, vai atbildētājas ir īrnieka ģimenes locekļi, jo izīrējot dzīvojamo telpu, atbildētājas bija ģimenes locekļi.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas 2014.gada 10.novembra sprieduma motivācijai.

Lietā nav strīda, ka 2002.gada 9.augustā /pers. F/ izsniegta rekomendācija Nr.026142 par dzīvojamās platības izīrēšanu un 2002.gada 19.augustā starp namu pārvaldi „Avots" un /pers. F/ noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums, saskaņā ar kuru līdzēji vienojās, ka izīrētājs nodod, bet īrnieks pieņem lietošanā dzīvojamo telpu, kas atrodas /adrese/ /l.l. 13, 14-17/.

Tāpat lietā nepastāv strīds, ka rekomendācijā Nr.026142 un 2002.gada 19.augusta īres līguma pielikumā /l.l.18/ /pers. D/ (iepriekšējais uzvārds-/uzvārds/), /pers. E/ un /pers. C/, norādītas kā ģimenes locekles.

Prasītājs lūdz izbeigt noslēgto īres līgumu un izlikt atbildētājas no dzīvojamās telpas sakarā ar to, ka atbildētājām ir iepriekš minētā dzīvokļa lietošanas tiesības kā ģimenes loceklēm un atbildētājas vairāk nekā trīs mēnešus nav norēķinājušas par dzīvojamās telpas īri un pamatpakalpojumiem.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem; ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Prasības pieteikumā prasītājs norādījis, ka līdz 2013.gada 12.jūlijam ir izveidojies parāds par dzīvokļa īri un komunālajiem maksājumiem Ls 5939,04 apmērā. Savukārt pirmās instances tiesas sēdē prasītāja pārstāvis norādījis, ka īrnieku parāds par minētā dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem veido aptuveni EUR 11 000,00.

Īrnieka, viņa ģimenes locekļu, kā arī dzīvojamā telpā iemitinātu citu personu atbildību par dzīvojamās telpas īres līgumā paredzētām saistībām attiecībā pret izīrētāju regulē likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otrajā daļā un trešajā daļā ietvertās normas. Šā panta otrās daļas otrais teikums noteic, ka pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām. Savukārt citu personu tiesības un saistības bez tā, kas norādīts likumā „Par dzīvojamo telpu īri", nosaka vienošanās, kuru slēdz īrnieks, viņa ģimenes locekļi no vienas puses un minētās citas personas no otras puses (10.panta trešā daļa).

Līdz ar to nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka nav izšķirošas nozīmes, vai atbildētājas ir īrnieces ģimenes locekles, jo atkarībā no šī apstākļa ir nosakāma atbildētāju mantiskā atbildība pret izīrētāju.

Kā, skaidrojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta trešajā daļā ietvertās normas saturu, atzīts tiesību doktrīnā, citu personu (..) tiesisko statusu nosaka šīs personas vienošanās ar īrnieku. Šāda vienošanās akta saturu, par cik tas nav noteikts likumā „Par dzīvojamo telpu īri", regulē Civillikums. (..) Īrnieka un citas personas vienošanās akts var regulēt tikai šo personu savstarpējās tiesības un pienākumus (..). Citas personas, kas parasti ir īrnieka vai viņa ģimenes locekļu radinieki (..), par telpu lietošanu nemaksā, ja vien to neparedz viņu īpaša vienošanās, kura tādā gadījumā varētu būt pielīdzināta apakšīres līgumam (sk. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Otrais papildinātais izdevums.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2005, 44.-45.lpp.).

Minētais dod pamatu atzinumam, ka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otrās daļas noteikums par solidāro mantisko atbildību īres līguma saistību neizpildes gadījumā aptver īrnieka un viņa ģimenes locekļu tiesiskās attiecības ar izīrētāju, turpretī šā panta trešās daļas izpratnē „citas personas" saistību apjomu, galvenokārt nosaka šīs personas vienošanās ar īrnieku (viņa ģimenes locekļiem) (sk. Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 9.maija spriedumu lietā Nr.SKC-305/2012).

Atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmajai un trešajai daļai par īrnieka ģimenes locekli atzīstams laulātais, vecāki (adoptētāji), darbnespējīgie brāļi un māsas un pilngadīgie bērni.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētājas nav atzīstamas par īrnieces /pers. F/ ģimenes loceklēm likuma "Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē, jo atbildētāja /pers. D/ ir īrnieces māsas vedekla, savukārt atbildētājas /pers. E/ un /pers. C/ - māsas vedeklas meitas. Turklāt prasītāja apgalvojums, ka atbildētājas bija īrnieces ģimenes locekles dzīvojamās telpas izīrēšanas brīdī, neapstiprinās ne ar kādiem lietā iegūtiem un pārbaudītiem pierādījumiem.

Pie šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētais fakts izslēdz īrnieces un atbildētāju solidāru mantisku atbildību par dzīvojamās telpas īres līguma saistību neizpildi.

Bez tam, atbildētājas /pers. D/ un /pers. C/ norāda, ka nav dzīvojušas strīdus dzīvokļa īpašumā un nepretendē uz tā lietošanas tiesībām, šo faktu pamatojot ar apstākli, ka kopš 2003.gada 29.septembra deklarējuša savu dzīvesvietu Rīgā, /adrese/, kā to pamatoti konstatējusi arī pirmās instances tiesa.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantu likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību, tomēr minētā likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nenoliedzami dzīvesvietas deklarēšanas fakts apliecina, ka persona ir sasniedza tiesiskajās attiecības ar valsti un pašvaldību, bet automātiski neatbrīvo šo personu no civiltiesiska rakstura saistību pienācīgas izpildes, kuru starpā ir arī maksājumu veikšana, kas izriet no īres tiesiskajām attiecībām. Taču, kā jau tika konstatēts iepriekš, atbildētājas nav atzīstamas par īrnieces ģimenes loceklēm likuma "Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē un viņām neiestājas mantiska atbildība par dzīvojamās telpas īres līgumā paredzētām saistībām attiecībā pret izīrētāju.

Turklāt, no lietā iesniegtā prasītāja izrakstītā rēķina par 2013.gada 12.jūliju un parāda aprēķina /l.l.8, 9-10/ izriet, ka izdevumi par komunālajiem pakalpojumiem aprēķināti par vienu īrnieku, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka prasītājam bija un ir zināms, ka atbildētājas strīdus dzīvoklī nedzīvo.

Bez tam, nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments, ka ar Rīgas pilsētas Latgale priekšpilsētas tiesas 2012.gada 2.februāra spriedumu ar /pers. F/ un /pers. H/ īres līgums tika izbeigts un īrnieki izlikti no dzīvojamās platības.

Saskaņā ar Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 21.oktobra spriedumu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasība pret /pers. F/ daļā par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas ir noraidīta. Tādējādi secināms, ka ar /pers. F/ dzīvojamās telpas lietošanas tiesības nav izbeigtas.

Savukārt atbildētājas, pretēji prasītāja argumentam, nav tiesīgas saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.pantu prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņām iepriekšējā īrnieka vietā, ja īres līgums ar /pers. F/ tiktu izbeigts.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta piekto daļu pilngadīgs ģimenes loceklis, kurš pilda dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktās saistības, ja tam piekrīt pārējie pilngadīgie ģimenes locekļi, ir tiesīgs prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nepilda dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktās saistības.

Ņemot vērā, ka atbildētājas nav atzīstamas par īrnieces ģimenes loceklēm likuma "Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē, viņas nav tiesīgas prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņām iepriekšējā īrnieka vietā. Turklāt arī likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta trešā daļa nosaka, ka īrnieka īrētajā dzīvojamā telpā iemitinātās citas personas patstāvīgas tiesības uz šīs dzīvojamās telpas lietošanu neiegūst. Tādējādi secināms, ka, izbeidzot īres līgumu ar īrnieci, dzīvojamās telpas lietošanas tiesības zaudē arī dzīvojamā telpā iemitinātās citas personas, kas nav īrnieka ģimenes locekļi.

Bez tam, kā norādīts atbildētāju rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību, atbildētājas ir vērsušās pie prasītāja ar rakstveida iesniegumiem, lūdzot izslēgt viņas no dzīvokļa /adrese B/ īres līguma, tādējādi apliecinot, ka nepretendē uz tā lietošanas tiesībām.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija secina, ka ir konstatējams pamats prasības noraidīšanai un pirmās instances tiesa pareizi ir novērtējusi visus lietas apstākļus, tos pamatoti saistot ar lietā gūtajiem pierādījumiem, līdz ar ko taisījusi atbilstošu spriedumu prasību noraidot. Savukārt prasītāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši, prasītājs nav pierādījis ar ticamiem un pietiekošiem pierādījumiem apstākļus, uz kuriem pamatojis savu prasību, līdz ar to prasītāja prasība un apelācijas sūdzība nav pamatotas un ir noraidāmas.

Pie šādiem apstākļiem, kad Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas sprieduma motivācijai un pierādījumu novērtējumam, apelācijas instances nolēmumā nav nepieciešamības uzskaitīt un atkārtot pirmās instances spriedumā analizētos pierādījumus saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai, 39.panta pirmās daļas 5.punktam no prasītāja valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,95 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, prasību pret /pers. E/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas /adrese/ noraidīt pilnībā.

Piedzīt no "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,95 (septiņu euro un deviņdesmit piecu centu) apmērā.

Noteikt "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, iesniedzot valsts labā piedzīto tiesas izdevumu samaksu apliecinošu dokumentu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena - 2015.gada 6.maijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (paraksts) I.Ošiņa

Tiesneši (paraksts) O.Blūmfelde

(paraksts) V.Vazdiķis